

920

ÚJ ÉLET
Budapest

1973 MAJ 1 -

Emlékezés Vasvári Istvánra

Egy esztendeje, hogy meghalt *Vasvári István*, a sokat szenvedett, melegszívű költő és író, a Szabó Ervin Könyvtár bibliográfusa.

Dunapentelén (ma Dunaújváros) született 1916-ban. Iskoláit Székesfehérvárott és Kecskeméten végezte. A Horty-rendszerben, mikor szellemi szükségmunkásként, majd segédmunkásként verekedte át a nehéz éveket, mindössze egy verseskötettel, az „Ifjúkori lángok”-kal hívta fel magára a tiszta irodalmi ideálokat pár-

tolók figyelmét. A felszabadulás után az Ifjúsági Kiadó lektorátusának vezetője, 1957 és 1960 között a Néphadsereg című lap olvasószerkesztője volt.

Tizennégy verseskötete, több bibliográfiai munkája jelent meg. Ő állította össze a Radnóti-bibliográfiát is. 1967-ben elsőnek nyerte el az Április 4. Gépgyár által alapított „Szocialista kultúráért” vándorszerleget. Ugyan ez évben a Költők Nemzetközi Szövetsége a nagydíjával, aranyéremmel tüntette ki, a Quezon-City-i Nemzetközi Egyetem pedig díszdoktorává avatta.

A munkássága elismeréseként kapott kitüntetéssel és díjai mellett talán a legserkenőbb hatással az a nagy szeretet hatott, mellyel az egyszerű munkások, a tatabányai bányászok és a Sasadi Tsz. dolgozói vették körül. Bibliai tárgyú verseiből az ősök iránti mély tisztelet, zsoltáraiból a hithez való hűség, egész költészetéből pedig meleg ember-szeretet sugárzik.

Halála évfordulóján számos barátja és tisztelője kereste fel az óbudai temetőben. **L. Z.**